

سید عبدالعلی حسینی

یک نخبه روشندل، حافظ قرآن و ورزشکار

این سید روشندل، طلبه فاضل، قاری و حافظ قرآن کریم و نهج البلاغه و ورزشکاری حرفه‌ای است. سید عبدالعلی حسینی در ۲۵ حوت (اسفند ماه) سال ۱۳۵۳ در کابل متولد شد. خانواده‌اش اصالتاً از بامیان‌اند که از آن شهر به کابل مهاجرت کرده‌اند. وی در سه سالگی و در اثر انفجاری بینایی خود را برای همیشه از دست داد و در سن شش سالگی به تشویق برخی نیک اندیشان و دوستان، به مدرسه دارالحفاظ کابل قدم گذاشت و به فراگیری دانش و حفظ قرآن کریم اشتغال ورزید. وی درباره تحصیل و کارهایش مصاحبه‌ای با یکی از جراید هفتگی انجام داده و مراحل حفظ و دیگر تحصیلات خود را گزارش داده است.

حفظ قرآن کریم را در ابتدای کار با حفظ دو سه آیه شروع کرده، بعد از مدتی ده آیه و بیشتر را حفظ می‌شده سپس بعد از نماز مغرب و عشا به تکرار می‌پرداخته است. از بیست و سه حمل ۱۳۶۳ به حفظ قرآن مشغول شده و تا هفت ثور سال ۱۳۶۴ کار حفظ را به پایان رسانده است. استادش «برکت الله سلیم» بود که البته ایشان هم نابینا بود و قرآن را به طور کامل حفظ داشت. او غیر از حفظ قرآن تجوید قرآن را هم فرا گرفت.

حسینی در اواخر دهه شصت به جمهوری اسلامی ایران آمد و در حوزه علمیه شاه عبدالعظیم، به فراگیری علوم حوزوی و معارف اسلامی مشغول شد و در کنار درس‌های روزمره به حفظ نهج البلاغه پرداخت و این کلام عظیم‌القدر و اخ‌القرآن را نیز حفظ کرد. وی بارها در مسابقات مختلف بین‌المللی، در مورد قرائت و حفظ قرآن کریم شرکت کرده و امتیازها و جوایز متعددی در این راه به دست آورده است.

سپس در مسابقات بسیاری در داخل ایران و در خارج شرکت نمود؛ از جمله در رشته حفظ در پاکستان و قطر، شرکت داشت. در پاکستان و قطر مقام سوم را به دست آورد. در ایران نیز در بین مهاجرین اول شد در سال جاری در مسابقات قرآن مقام سوم را به دست آورد.

حسینی در سال ۱۳۷۳ ش وارد حوزه علمیه قم شد و ضمن ادامه تحصیل در حوزه علمیه قم، اقدام به ازدواج کرد و نیز در کنار تلاش‌های حوزوی به مراکز توان‌بخشی و علمی نابینایان مراجعه نمود و به خط بریل آشنا شد. او تحصیلات جدید خود را نیز آغاز کرده، موفق به گرفتن دیپلم گردید به گونه‌ای که نمرات ریاضی‌اش هیچگاه از ۱۹/۵ کمتر نبود. او در ادامه در سایه استعداد درخشان، پشتکار و همت عالی به پیشرفتهای مهمی دست یافت که مهمترین آن اختراع کوتاه‌نویسی یا ابداع علائم اختصاری در خط بریل می‌باشد که مورد استقبال وسیع محافل و مراکز کشورهای اسلامی و حتی مرکز جهانی قرار گرفت. و سپس قرآن مجید را در ۶ جلد با خط بریل و بدون شکل اختصاری و با همان ۷ روایت معروف نوشت که ابتکاری بود و توجه و استقبال گسترده‌ای در ایران و کشورهای اسلامی در پی داشت و در نمایشگاه‌های مختلف به نمایش گذاشته

سر زبانها انداخت. او مقداری از اشعار پدر را نیز با خود آورده بود که در مجموعه‌های تحت عنوان جلد اول دیوان علامه بلخی چاپ شد و این خدمت ارزشمند فرهنگی‌ای بود که او و سایر بستگان و علاقمندان مرحوم بلخی انجام دادند.

صدیقه بلخی از شرایط مهاجرت جهت آشنایی با رهبران جهادی، فرماندهان مقاومت و دانشمندان، نویسندگان و سایر افراد سود جست و در جهت ارتقای فکری، رشد آگاهی و اندوختن تجارب استفاده کرد و از فقدان زنان در صحنه سیاسی و جهادی نیز بهره برده به تدریج به عنوان زن انقلابی و فرهنگی و نماینده زنان هزاره در محافل مختلف حضور یافت.

صدیقه بلخی مشکل اصلی جامعه را فقر فرهنگی می‌دانست، از اینرو در داخل کشور و هم در محیط مهاجرت در کنار شغل معلمی و مدیریت، جهت تنویر و روشن نمودن اذهان هموطنان جهت مبارزه علیه تجاوز شوروی وقت به انتشار اعلامیه‌ها و مصاحبه‌ها و برگزاری سمینارها پرداخته است.

وی هم‌چنان در امر ترویج علم و دانش برای مهاجرین افغان و نسل جوان و تحت پوشش قرار دادن و ایجاد اشتغال برای زنان و دختران بی‌سرپرست تلاش فراوان نموده است.

وی در سال ۱۳۸۴ ش در دولت منتخب حامد کرزی به عنوان وزیر شهداء و معلولین منصوب شده عضو کابینه افغانستان گردید و در این امر بیش از آنکه مرهون زحمات و توانایی‌های خویش باشد، رهین نام و نشان پدر بوده است.

متأسفانه دیری نپائید که وزارتخانه مزبور به دلیل شرایط ناگوار و غیر قابل تحمل معلولان از سویی و عدم اختصاص بودجه کافی و برنامه‌ریزی و خدمات رسانی لازم از سوی دیگر با بحران مواجه شد و معلولان با تظاهرات و اعتراضات متوالی و بعضاً خشن، باعث شدند تا نامبرده از پست وزارت حذف شده و موجب شدند که نه تنها یک زن از مقام بالای اجرایی حذف شود که حضورش غنیمتی بود بلکه مردم هزاره نیز از بخشی از حقوق‌شان محروم شوند و یکی از فرصت‌های کلان خدمتگزاری از این قوم محروم گرفته شود. نامبرده سپس توسط رئیس جمهور به عنوان سناتور منصوب شد.

اما در دوره وزارت شهداء و معلولین توانست خدماتی برای معلولین داشته باشد.

مآخذ

مشاهیر تشیع در افغانستان، عبدالمجید ناصری داودی، قم، جامعه المصطفی، ۱۳۳۲ق، ج ۱، ص ۴۵۳-۴۵۷؛ سالنامه افغانستان، سال ۱۳۸۴، ص ۹۶.

لندن قرار دارد که حدود ۱۵ میلیون نابینای جهان را حمایت علمی و کمک انسانی می‌کند. این مؤسسه در جهت خودکفایی و کاستن از آلام و ناتوانی معلولان و به روز رسانی اطلاعات و تعمیق دانش آنان، خدمت رسانی می‌نماید. هم‌اکنون آقای حسینی به عنوان عضو فعال و کارشناس انستیتوی مزبور نیز فعالیت می‌کند.

او در حال حاضر در مقطع کارشناسی ارشد رشته فقه و معارف گرایش فلسفه در مجتمع آموزش عالی فقه قم مشغول تحصیل است و در حوزه هم درس خارج فقه می‌خواند. در سازمان بهزیستی خراسان رضوی و تهران نیز برای نابینایان بریل نویسی را تدریس می‌کند.

سید عبدالعلی حسینی تأکید دارد زندگی علما سرمشق او بوده و خواهد بود. می‌گوید: «در دوران بچگی کتاب الایام که زندگی نامه دکتر طه حسین بود را می‌خواندم. باید بگویم که این کتاب حقیقتاً در روح و روانم بسیار مؤثر بود، این که یک نابینا در طول زندگی چقدر تلاش کرده و با وجود همه مشکلاتی که داشته است چه کتاب‌هایی نوشته، برایم بسیار جالب و در عین حال الهام بخش بود. به جز دکتر طه حسین، افراد بسیاری در زندگی، عامل تشویق من بودند. زندگی علمای بزرگ برای من سرمشق بوده و به طور خاص باعث رشد و موفقیت بنده شده است. در زندگی علما آن چه برایم جالب و درس آموز بوده این که این بزرگواران در کنار معنویت و تقوایی که داشته‌اند همواره با نظم و برنامه‌ریزی و پشتکار عمل می‌کرده‌اند».

یک بعد دیگر از زندگی حسینی پرداختن به ورزش حرفه‌ای است. او برنامه منظم ورزشی در زندگی داشته و در رشته وزنه‌برداری فعالیت می‌کند.

او در کابل و بامیان درصدد ساختن مرکزی جهت حمایت و آموزش نابینایان افغانستان می‌باشد. هدفش بردن تجارب دنیای مدرن به افغانستان و ارتقای دانش و تجربه نابینایان افغان است.

مآخذ

مشاهیر تشیع در افغانستان، عبدالمجید ناصری داوودی، قم، جامعه المصطفی، ج ۱، ص ۴۳۷-۴۴۰؛ وب سایت حوزه نیوز، ۷ آذر ۱۳۸۹؛ هفته نامه نحدت، سال چهارم، ش ۱۳۰، ۲۸ دلو ۱۳۷۲، ص ۱۶.

شده و مورد تمجید و تبلیغ فراوان از سوی مطبوعات و کارشناسان قرار گرفت و دولت کویت چاپ آن را به عهده گرفت.

کار بعدی او نوشتن دعا‌های منتخب در ۷ جلد با سبک عربی و به روش ابتکاری بود. زیرا بریل قبل از این خطوطش لاتین بود و به صورت عربی برای نخستین بار چنین ابداعی صورت گرفت تا حفظ حرمت قرآن کریم و ادعیه مأثوره بهتر انجام پذیرد.

در مورد علم رجال و درایه نیز بنا بر سفارش دانشکده الهیات دانشگاه تهران دست به کار شده برای هر یک از علوم رجال و درایه یک جلد کتاب با خط بریل و علائم اختصاری نوشت که در دانشکده مزبور و دانشکده حقوق به عنوان متن درسی مورد استفاده نابینایان است.

نامبرده پس از مدتی موفق به اخذ لیسانس از جامعه المصطفی العالمیه در رشته معارف اسلامی گردید. سپس با همه تلاشهای فوق انتظاری که در حفظ و تفسیر قرآن مجید داشت به اتمام دوره کارشناسی ارشد رشته فلسفه و کلام آن مرکز پرداخت و در ادامه به دوره دکترا وارد شد.

او در مسابقات مختلف درباره حفظ و قرائت و تفسیر قرآن کریم در مسابقات نابینایان شرکت نموده و لوح تقدیرهای مختلف و جوایز گوناگون را در سطح ملی ایران و استان خراسان و مهاجران افغانستانی به دست آورده است.

استاد حسینی در دانش کامپیوتری و برنامه‌های کامپیوتری نابینایان نیز تلاش‌ها و اقداماتی داشته است. او برنامه مخصوص کامپیوتری نابینایان به نام «جاز» را که در سال ۱۹۹۳م اختراع شده بود، در سال ۲۰۰۲م از اتریش وارد ایران نمود. پس از آن تلاش کرد تا جاز شش به یازده ارتقا پیدا کند. نیز از آنجا که برنامه مزبور به انگلیسی است و قادر به خواندن به زبان فارسی و عربی نبوده، حسینی موفق شد برای آن یونی کد فارسی و عربی طراحی کرده و به آن بیافزاید، به طوری که هم‌اکنون همه متون فارسی و عربی را می‌خواند. البته در این راه بسیاری از بزرگان علمی، فرهنگی و دینی با او همکاری کرده و پشتیبانی نمودند.

او به کشورهای مختلف انگلستان، هندوستان، کانادا، اتریش، آلمان، کویت، عربستان، امارات و بحرین مسافرت‌های متعددی داشته و در بسیاری از این مسافرت‌ها در ارتباط با همایش‌های مربوط به معلولان به عنوان کارشناس دعوت شده است.

ایشان خواب اندک و تلاش فراوان و همتی عالی داشته و دارای تفکر جهانی و انسانی است و اغلب درصدد نوآوری بیشتر جهت ارتقای کارآمدی نابینایان جهان و کاهش ناتوانی و معضلات جامعه مزبور در جهان برای حال و آینده می‌باشد.

نامبرده اهل منبر و خطابه هم هست و به برکت تیزهوشی، حفظ کل قرآن مجید و نهج البلاغه و تسلط بر ترجمه و تفسیر آنها، در این وادی نیز موفق بوده است.

علائم اختصاری‌ای که آقای حسینی در خط بریل اختراع نمود، مورد توجه فراوان دست‌اندرکاران و کارشناسان و مراکز مربوط واقع شده است. مهمترین مرکز علمی نابینایان به نام انستیتو نابینایان در